

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne ozi-ramo na dotično naročilo.

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

Tihi teden.

—o.— Tihi teden po cerkvah, tihi teden v Dunajskej državnozbornski palači, katera vsprejema sicer može, da jo polnijo s svojim govorjenjem in glasovanjem, iz katerega naj kedaj avstrijskim narodom pricvete pravica in sreča! Na cvetno nedeljo imeli so tudi državni očetje oljkine vejice v rokah in odloživši na stran parlamentarno orožje in javne skrbi, uživajo sredi svojih domačih pokoj tihega tedna ter ravnodušno, nedržavnikom jednako, pričakujejo poezije polno alelujo. Ravnodušja prazničnega so deležni tudi državni poslanci in nihče ne imej tako trdega srca, da bi jim ga ne privoščil po naporih, ki so posvečeni javnim koristim. Miruje in počiva torej notranja politika naša s svojimi ministri in državnimi poslanci in politična tišina bode nekaj časa vladala tudi za nas, ako nas v tem ne preplasi kako imenovanje na pr. za Ljubljano!

Ob enem pa sedaj zabeležujemo sklep kratke parlamentarne dobe. Ni bila nezanimiva ta doba in

malo kedaj je bila mej občinstvom in državnim našim zborom zveza tako živa, kakor baš v dobi, ki se je zadnji petek bila zaključila. Konfesionalna sapica Liechtensteinovega predloga je otajala ledeno skorjo, katera je pokrivala peticijsko pravo, in rasle so peticije do državnega zbora, rasle kakor gobe v mehkem vremenu! Tako je tudi jedenkrat „javno mnenje“ skušalo politiko delati in ker je baš Liechtensteinov predlog kakor ustvarjen za konfusije, porajalo se je „javno mnenje“ o njem mej velikimi težavami, mej bliskom in treskom in s silo plohe je pritiskalo na uhode državne zbornice. Razprave v poslanski zbornici sami pa z večine niso bile, da bi dražile čutnice velikega občinstva. Ko se je plemeniti minister Gauč prikazal s krvavim predpasnikom, da bi vanj položil ude mrtve akademične svobode, tedaj je seveda navstati moral šum in so morale odmevati v občinstvu iz državnega zbora besede, ki so bile sicer hitroustnemu naučnemu ministru sapo zaprle. Ali sicer ni niti debata o sladornem davku in o važnih trgovskih pogodbah mogla za-se pridobiti večje pozornosti in nemškemu prebivalstvu je treba bilo viteštva Schönererjevega, slovenskemu pa strahovite komike Foreggerjeve, da se je kaj več čutilo polnega zborovanja, kakor zgolj nihaj parlamentarne ure. Državljanstvo se je navadilo parlamentarizma, ki ima pri nas svojo okorno bojo, mirno je sledilo tudi v preteklih dobi raznim predlogom po odmerjenih jim ovinkih in mrmranje svoje opušča, akoravno koncem dobe prihajajo le drobni uspehi iz velikanskega državnozbornskega aparata. Ravnodušje poslancev, katerega smo omenjali ni sicer popolnem opravičeno, ali volilci so jeli krčiti svoje nadeje in zahteve!

Osvojuje si pa nas brezupnost, ko vidimo, da je v dolgi vrsti državnoborskih naših obdobjih minulo zopet jedno obdobje, da se pa v zistemu Taaffejeve vlade še ne kaže pričakovana povoljna prememba. Mej našim slovenskim stališčem zlasti ter mej stališčem Taaffejevega kabineta zija še vedno isti globoki propad! Državnozbornska desnica razvija silo zatajevanja same sebe in v prvi vrsti odlikuje se tu frakcija slovenskih poslancev, ki vztraja od leta do leta v podpiranju sedanje vlade, nadeje se, da načelo enakopravnosti in svobodne narodnosti, osnovno načelo Taaffejeve politike, ob-

velja tudi za slovenski narod. Toda naj smo se mi še tako primikali, grof Taaffe se nam odmika dosledno z novimi in starimi svojimi ministri! Nič tega, kar bi imelo izvirati od novega vladnega zistema, ne kaže se na Koroškem, Štajerskem ali na Primorskem in in če se na Kranjskem zgodi jedna za nas, druga in tretja se na to gotovo zgodi proti nam. Duh veje osobito izven Kranjskega proti Slovincem tak, da je v najodločnejšem nasprotju z blagoizvestjem grofa Taaffeja, ki je pri svojem nastopu oznanjal, da „ne dá na steno pritiskati Slovanov“. Z zgodovino vred čakamo mi že celih devet let, da bi bilo „pritiskanja na steno“ za Slovence vsaj za spoznanje manj, akoravno bi ga že bilo lahko davno konec. Ali nič tega, zistem, kakor se kaže, za nas ne velja, akoravno se naši poslanci neprestano trudijo, dokazati grofu Taaffeju, da živijo v takej veri! Da, celo teorija ministerske politike se je jela drzno obračati proti nam! Ko je v prošlejši dobi prišel zopet na vrsto razgovor o slovenskem šolstvu v budgetnem odseku, razlagal je naučni minister nauk, da slovensko šolstvo, katero stoji v programu naših državnih poslancev, ne spada v sistemo. Eks celenca Gauč si nasproti našemu zastopniku niti ni pomagal s praznimi obljubami in jalovimi izgovori, nego negativen je bil celo v pripoznanji umestnosti slovenskega šolstva po meri naših zahtev. To je njegovo pravo stališče, to je jasno izražena izima za nas v vladnem zistemu! Ali na to je treba končno opozoriti načelnika zdanje vlade, opozoriti tudi, da slovenski narod že po svojem častnem čutji ne more več trpeti goropadnega nasprotja! ki obstoji z jedne stran v njegovem pravem položaji in z druge strani v parlamentarnem stališču njegovih zastopnikov. Ko potečejo tibi dnevi velikonočnih počitnic, prično se glasni tedni budgetne debate in tedaj bodo mogli naši poslanci v jasnih govorih zahtevati jedenkrat za vselej jasen odgovor, kaj je s sedanjim sistemom z ozirom na Slovence!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 28. marca.

Iz specialnih poročil budgeta je razvidno, da se je **upravno sodišče** že jako priljubilo pri

LISTEK.

Virtuoz Blaž Fišer.

Že davno je rekel nek slaven mož, da ima mali narod slovenski nenavadno mnogo odličnjakov v svetu. Mej učenjaki nahajamo Slovence, odlikujoče s svojim vedstvom, izvanredno duhovitostjo in mej umetniki imamo svoje rojake, stoječe v vrsti mož slavnih.

V glasbenem svetu slavi sedaj Blaž Fišer, virtuoz na kontrabasu.

V mali vasi Plat, v okraji Ptujskem, porodil se je Blaž Fišer 28. januarja leta 1860. Zlata in in srebra mu rojenice neso nasule na pot v življenje, a podelile mu nenavaden dar, sposoben mu ustvariti svetlo bodočnost. Sin bornega kmetiča preživel je otročja si leta največ na paši v jako prozaični družbi.

Navadno si kraté pastirji čas s petjem in piskanjem na piščali svojega izdelka. Tudi mladi Fišer prepeval je posebno rad in piskal na sviralko, naredivši si jo od lesa bezgovega. Občudovanjem poslušali so tovariši lepo njegovo petje in krasno

sviranje narodnih pesnic. Blažu samemu polnilo je dušo nenavadno veselje do muzike. Igre, burke, navadna zabava otrok, mikalega neso, tem raje pa je hodil o prostih uricah k staremu tkalcu, stanujočemu v hiši. Ta stari možiček igral je namreč jako spretno na citrah in na harpi. Pravim naudjenjem in kipečimi čuti poslušal je Blaž starega igralca. V odsotnosti resnega si očeta poprijel je strastno inštrument in poskušal sam igrati. Najlepše so mu bile te urice. Žalibog mu je sijala prerediti ta sreča. Oče njegov videč dečka s citrami ali harpo, spodil ga je vselej brez usmiljenja k delu, misleč, kaj hasne to neumno breknanje. Žalostni so bili to seveda časi mlademu muziku. Obrisal si je marsikatero grenko solzo in huje mu je bilo pri srci, ko mladeniču, kateremu se ne dovoli zveza v izvoljeno devojko.

Ljubezen Blaževa h godbi pa je le vedno rasla. Kolikor so mu zabranjevali stariši neplodno bavljanje z muziko, toliko vstrajneje je premišljeval, kako bi pohajal večkrat k staremu tkalcu. Spolnivi sedmo leto, šel je Blaž v šolo. Naučivši se čitati, isposojeval si je kjer moč raznih knjižic in jih pridno čital ter se tako počasi izobraževal.

Mnogim trudom nabral si je 1 gld. 20 kr. in si kupil revne gosli. Blaž je bil sedaj srečen. Kadar je le utegnil, spravil se je na senico, tam gladil in gladil svojo ljubico, igrajoč gorkim čutom narodne pesnice. A nemila osoda je hotela, da ga nekega dne mati zasači, svirajočega uprav pridno svoje pesnice. Ubogi Blaž — hudo je bilo takrat. Jezna mati odtrga mu od prsi ljube — zapodi dečka k delu, a gosli nese kupcu nazaj, ki vrne polovico cene.

Blaža je žalilo vse to v dnu duše. „Kaj mi je storiti“ — tako je premišljeval noč in dan. Siromašnim starišem godba nikakor ne ugaja, a brez nje mu ni mogoče živeti. Sklenil je pobegniti z doma. Primerne dne se poslovi od rojstnega kraja in gre v nek samostan, misleč, da da bodo tamkaj z veseljem vsprejeli in mu bode moč svoj čas žrtvovati jedino le godbi. A kakor znano, vsprejmo v samostan le tiste revne dečke in mladeniče, kateri umé kako rokodelstvo, da vsaj hasnijo kaj zavodu. Spodletelo je tedaj tudi to ubogemu Blažu. Nikakor pak on ne obupa. Ljubezen do godbe je bila prevročna, pogum njegov prevelik, da bi se bil vsemu odpovedal.

prebivalstvu. Vedno se množi število onih, ki pri tem sodišči iščejo pravice. Leta 1876., to je prvo leto njega obstanka, je došlo upravnemu sodišču 295, vlani pa je 1083 pritožb. Prvo leto bilo je 18, vlani pa že 556 javnih obravnav.

Francoski in ruski listi so zadnje tedne širili vesti o nemirih v **Bosni in Hercegovini**. Objavljali so točna poročila, koliko je mrtvih in ranjenih. Po poročilih iz Serajeva so pa bile vse te vesti izmišljene. V Bosni je vse mirno, če tudi narod ni zadovoljen v novim stanju, ko mora plačevati tretjino, kakor pod turško vlado, poleg tega pa še velike državne davke.

Vnanje države.

Ruski listi mislijo, da je bila **nemško-avstrijska** zveza le zveza mej vladarjema. Ko je cesar Viljem umrl je zveza zgubila veljavo, ako je novi cesar ne ponovi. V Rusiji se nadejajo, da cesar Friderik ne bode ponovil omenjeno zveze, in se bode rajši bolj približal Rusiji.

Beda je v **Črnej gori** vedno večja. Pomnožila se je posebno še zaradi tega, ker so se mnogi vrnili, ki so bili šli v Turčijo izkat zaslužka, a ga neso dobili. Zadnji čas so res pripeljali precej žita, katero prodaja vlada za polovico cene. Mej prebivalstvom se širi vest, da je to žito podarila Rusija. Narod je zaradi tega baje jako nevoljen na vlado, ker prodaja žito, katero je zastonj dobila ter bi ga zastonj morala razdeliti mej prebivalce.

Turška vlada se kaže jako prijazno **bolgarskej**. Ko je bil Stojilov v Carigradu, so mu zagotavljali, da ne bodo ničesar storili proti Bolgarskej in mu namignili, da naj bolgarska vlada nič ne odgovarja na izjavo velikega vezirja, da je bivanje Koburžanovo protizakonito. Z odgovorom bi le Turčiji neprijetnosti napravila. Nelidov je pri ganjal turško vlado, da bi pozvala Koburžana, da ostavi Bolgarsko. Turki so mu pa odgovorili, da bi Rusiji s tem ne bilo nič pomagano. Koburžan bi ne šel, ko bi pa le pobral kopita, postal bi Stambulov regent, ker bi noben drug ne mogel vzdržati reda v deželi. Stambulovo regentsvo bi Rusiji ne ugajalo, a dopustiti bi je morali, ker se dežela vender ne sme prepustiti anarhiji. Nelidov je na to zopet sprožil misel, da bi šla v Sofijo ruski in turški komisar, ki bi vodila vlado, dokler bode voljen nov knez. O tem predlogu pa Turki nečejo nič slišati.

Bonapartisti se močno gibljejo na **Franco-skem**. Agitacije za Boulangerja izvirajo tudi od njih. Vse sile napenjajo, da bi s plebiscitom uničili parlamentarno republiko. Ko je bila volitev predsednika republike, bil še je pripeljal princ Napoleon v Pariz. Vse je bilo pripravljeno, da napravijo ustajo, ko bi bil voljen Ferry. Izvolitev Carnota je tedaj preprečila njih načrte. — Boulangerjeve agitacije vzbujajo še vedno največjo pozornost. Zmerni republikanski listi so priporočali, da bi generala deli v pokoj, kar se je tudi zgodilo. Sedaj bo lahko izvoljen v zbornico, kjer bo pa kmalu prišel ob ves upliv, kakor zmerno-republikanski listi sodijo, ker ni vaje parlamentarnega življenja. Drugi listi pa sodijo, da bi baš sedaj general še za vlado nevarnejši postal. Narod ga bo radi mučeništva še bolj spoštoval in v zbornici našel bo tudi dovolj priloznosti za intrige.

Alzacijski neso nič posebno zadovoljni z novim **nemškim** cesarjem. Nadejati so se, da bodo pod njegovo vlado dobili več svobode in se ne bode več tako zatirala francoska narodnost. Kakor pa se kaže, bode se v Alzaciji in Loreni nadaljevala dosedanja politika. V Berlinu so za trdno sklenili ponemčiti prisvojeni deželi.

Angleški spodnji zborajci predložil je zakladni kancelar Göschel budget za prihodnje leto. Dohodki so proračunjeni na 89.278.700 funtov sterlingov, stroški pa na 86.910.000 funtov. V tri ure dolgem in jako dovršenem govoru je minister naznanil, da se bodo uveli novi davki, drugi pa po-

višali. Novi davki bodo pa zadevali le bogatine in trgovino na borzah in akcijske družbe. Tako se bode obdačila vina v hoteljih, vozovi in konji, kateri se ne rabijo za gospodarstvo.

Ker so pri volitvah za drugo **holandsko** zbornico propali liberalci, je ministerstvo dalo svojo ostavko. Novo ministerstvo bode težko sestaviti, ker nikdo ne bode maral prevzeti vlade. Vsakdo namreč dobro ve, kake težave ga čakajo. Mej obema zbornicama se bodo v kratkem pokazale razprtije, ker ima prva zbornica liberalno večino. Kralj morda ne bode ostavke ministerstva vsprejel, ampak bode razpustil drugo zbornico.

Abesinci so se v velikih množinah približali **italijanskim** postojankam. Pričakovati je v kratkem boja. Kakor se vidi, čakali so Abesinci vročega letačega časa, da začne boj, ko se Italijani ne bodo mogli tako lahko bojevati. Sedaj je že v Afriki neznosna vročina. Abesinci so morda tudi čakali, da bi Italijani odpoklicali kaj vojakov iz Afrike.

Maročanska konferenca snide se dne 19. aprila v Madridu.

Dopisi.

Iz Celovca 27. marca [Izv. dop.] — „Veliko upitja, malo užitja!“ Ta slovenski pregovor uresničil se je tudi preteklo soboto o priliki, ko je tukajšnje politično društvo „Deutscher Verein für Kärnten“, priredilo ono proti-avstrijsko demonstracijo, o katerej sem že v dveh številkih Vašega cenjenega lista poročal — Nesem sicer imel misli, o tej stvari še kaj veliko pisati, vender, ker sem Vam že jedenkrat javil začetek, moram Vam poročati tudi še o žalostnem konci tega v resnici žalobnega shoda, za kojega se je po vseh liberalnih švabskih listih neznanski veliko hrupa prouzročevalo, a je doživelo navzlic temu toliki fiasco, da se samemu Bogu usmili. — List „Freie Stimmen“ je imel v dveh številkih zaporedoma poziv, kakor sem Vam ga zadnjič naznanil, in v njem je pripovedoval, da se ves Celovski svet pripravlja na ta shod, in da tudi z dežele zastopniki ne bodo izostali. Slednje smo v istini pogrešali in mogoče je, ker so se že baje pred tednom pripravljali na pot v Celovec, da jih je mej potjo sneg zametel. — Izdajatelj temu listu, Dobernik se je vedno bal, da bode za ta večer v prostorni dvorani gostilne „zum Sandwirth“ zmankalo prostorov in mi smo vsled tega upitja po pravici pričakovali, da se bodo vsi prostori g. Simona vsled prevelike gneče čestilcev pokojnega „ole Viljema“ podrli. Hiteli smo torej takoj v jutru prihodnjega dneva na mesto, da se prepričamo o podrtijah; a, kako smo se zavzeli, ko smo zagledali, da ovi tempelj, v katerem so preteklo noč darovali v Avstriji živeči Nemci umršemu pruskemu kralju, še stoji in zavzeli smo se posebno nad tem, ko se nam je javilo, da je bil ta shod jako reven in da je bilo razen nekoličnega števila komandiranih dijakov, le malo številce mestjanov navzočih, ki pa so večinoma prišli iz radovednosti, da so duhovitega Nemca Dobernika čuli, kajti ta mož ni delal reklame v svojem listu zaradi stvari, marveč bobnal je le zaradi samega sebe in sicer iz tega namena, da bi ga njegovi drugovi čuli, kako naudušeno bode bral svoj „Prolog zur Trauerfeier für weiland Sr. Majestät Kaiser Wilhelm I.“ — Mož stal je bled na odru, in roke, v katerih je držal omenjenega prologa rokopis, so se mu same bojzani kar tresle. Zaradi tega se nisem čudil danes nekemu Nemcu,

ki mi je o tem pripovedoval ter rekel, da smemo Slovenci ponosni biti na rojaka Dobernika, ki je umel kot Slovenec tako žalosten nemški prolog postaviti, da se je sam vsem navzočim v srce smilil. Dobernik je bil prav srečen, ko je rešil svojo vskozi žalostno nalogo in je mogel prepustiti mesto svojemu somišljeniku, c. kr. gimnazijskemu profesorju dr. Franu Hannu, kateri gospod je navzlic temu, da stoji v državni službi, nastopil kot sla vnostni govornik. Ta velikonemec v avstrijski službi rekel je mej drugim: „Danes stoji ves nemški narod nepremagljiv na svojih tleh in vsak izobražen avstrijski Nemec in domoljub nemške narodnosti simpatizuje in mora simpatizovati tudi v bodoče za zjedinjeno Nemčijo, kajti ona nam je kazala pot do izobražbe in pravega blagostanja ter napredka. Na stališči, na katerem danes stojimo glede nemštva, hočemo ustrajati tudi v bodoče in vse odvrniti, kar bi našej stvari škodovati utegnilo. Naše pravice se nam hoté kratiti in naša izobražba se nam hoče omejiti s tem, da se nam hoté odstraniti sedanje napredovalne šole. Zatorej se nam je toliko bolj okleniti naših bratov, da skupno-močni postanemo tudi nepremagljivi in vsemogočni.“ — To je nekako jedro govora. Mi pa vprašamo, ali smejo v istini c. kr. profesorji in uradniki nemške narodnosti tako govoriti in v tem zmislu nauduševati? Zakaj je nevarna in se strogo zabranjuje slovenskim profesorjem in učiteljem na Koroškem vsaka udeležba pri shodih in zborovanjih Ciril-Metodovih podružnic, ki delajo vedno in povsod le v avstrijskem zmislu in so od naše c. kr. vlade potrjene? Ali je to pravično merilo, da se jednemu zabranjuje, kar bi se mu dovoliti smelo, drugemu pa se dovoljuje, kar bi se mu zabraniti moralo? To je žalostna ravnopravnost in hasni le Nemcem samim v škodo drugim narodnostim v Avstriji. — Sploh pa so si dali naši sicer širokoustni nemški doktorji in drugi kričati, ki stojijo na čelu nemškega političnega društva, s tem, da si navzlic vsem naporom neso mogli mej seboj izposlovati slavnostnega govornika, pravi „testimonium paupertatis“; c. kr. profesor jih je moral tedaj rešiti iz zadrege. — Ako še omenim, da se od vojašine ni smel nikdo tega shoda udeležiti in da so razen dijakov bila zastopana po večini le društva, to je: požarna bramba, telovadno društvo in dve pevski družbi, da je bil izmeje dostojanstvenikov navzoč jedini župan Erwein z nekaterimi mestnimi odborniki in da je bil vsej tej žalostnej lamentaciji konec že ob 1/2 10. uri, dočim se je skupno žalovanje vseh navzočih malo pred 9. uro pričelo, povedal sem vse, česar sem se namenil. — Nemško ženstvo se je vkljub presrčnemu in dvakratnemu vabilu Dobernikovemu le prav pičlo odzvalo, — 13 jih je bilo; — že številka sama na sebi jasno priča o ponesrečenem podjetji Dobernikovem in njegovem uplivu sploh. Mankalo pa tudi ni ugovora. Našli so se mej navzočnimi še nekateri dobri in pravični nemški Avstrijci, ki so se spodtikali nad marsičem in sosebno nad pristranskim govorom c. kr. profesorja Hanna ter mu očitali, da je osvetil le ono, kar mu je v njegov koš najbolje pristojalo, dočim je dobrote, ki smo jih uživali pri Kraljevem gradcu l. 1866. od današnjih velikih nam prijateljev pruskih Nemcev, lepo in previdno za-

Našel je krojača, pri katerem se je pričel v dveh mučnih letih krojaštva in dobil svoje pričevalo. Hajdi nazaj v samostan, misli si Blaž. Kapucinci v Celji ga res vsprejmo. Tu je moral opravljati navadna dela v samostanu in preostajalo mu je jako malo časa. A nenavadni pridnosti svoji, ki se vleče kakor rudača nit skozi vse njegovo življenje, zahvaliti se ima, da se je navzlic premnogim opravilom, vender tudi dosta bavil z godbo. A tudi tu ni mogel seveda dolgo ostati. Preozko mu je bilo v samostanskem ozidji. Preveč so porabljali ljubeznivi kapucinci njegove moči v svoj prid. Po mnogem trudu dobi mesto drugega cerkovnika v stolni cerkvi Mariborski in tu ga najde stoprv sreča. Slučajno namreč zapazi knozoskof Štepišnik nenavaden glasben talent drugega svojega cerkovnika. Takoj ga odda kapelniku stolne cerkve, gospodu Peregrinu Manychu v roke. Dve leti se je tu učil z najboljšim uspehom igrati na orgljah, glasoviru, gosli in se vzel v petji. Sam pa je še gojil citre. Vse to pa še nikakor ni moglo zadostiti njegovim željam, utolažiti mu kopernenja po višem. Uvidel je, da si mora območiti in oblažiti zmožnosti svoje, pridobiti si višjega izobraženja glasbenega.

Kakor smo že uvideli, ni Fišer nikdar premišljeval bojazljivo, kako in kaj, temveč vstrajno odločnostjo deloval v dosego svrhe svoje. Piše torej vodji Dunajskega konservatorija, prvemu c. kr. dvornemu kapelniku Josipu Hellmesbergerju. Razloži mu popolnem stanje svoje, objasni vse razmere in poprosi, da ga vsprejme v slaven zavod. V največjo svojo radost dobi od tega gospoda kmalu odgovor, s povabilom, naj pride k skušnji.

Poslovil se je g. Fišer nadepolnim srcem z muziki Mariborskimi, prišel na Dunaj in izpitoval izvrstno. Po posebni prijaznosti in naklonjenosti Hellmesbergerjevi dobil je v konservatoriji prosto mesto in še mal stipendij. Sedaj je bil Fišer tam, kjer se je želel, na izvoru glasbene umetnosti. Z največjo pridnostjo in krasnimi uspehi študoval je tu celih 6 let. Izvežbal se je glasbeno sploh in sicer tako korenito, da je sedaj na Dunaji jako česčen učitelj godbe. Specijalnim svojim instrumentom zbral se je kontrabas, to strašno godalo. Slavni profesor Simandl poučeval ga je osobito v tem in srečen uvidel, de se je učenec njegov izvel redkim virtuosom.

Izdal je Fišer kmalu potem knjigo „Universal-

Technik des Violinspiels“, katero zmatrajo veščaki za izborno knjigo naučno.

Često koncertoval je g. Fišer v dvorinah Dunajskega konservatorija. Zlasti pak moramo omeniti koncert njegov v dvorani „Ehrbar“ 27. marca lanskega leta. Svojo umetnost pokazal je tedaj virtuosnim svojim igranjem, vzbudil tudi mej veščaki največje zanimanje in si pridobil ime pravega virtuoza. Časniki in to zlasti „Deutsche Kunst und Musikzeitung“ bili so polni zaslužene slove in jednoglasno trdili, da je Fišer mej prvimi virtuozi na kontrabasu.

Minolo poletje napravil je slavni naš rojake Jos. Hofmann-om, virtuosom na glasoviru, koncerten tournee po čeških toplicah, ter koncertoval z nenavadnim uspehom v „Karlovih Varih“, „Toplicah“ i. t. d. Lansko leto, meseca septembra koncertoval je v „Varšavi“, kamor ga je poposilo tamošnje glasbeno društvo. Odlikoval se je povsodi, žel zaslužen slovljenje in kazal čudečemu se svetu izborno svojo nadarjenost.

Omeniti moram še kritike slavnega c. kr. dvornega kapelnika B. Randhardtinger-ja. On piše virtuosu samemu: „Ginjen se še spominjam dne

molčal. Nekemu g. K., ki se je upal nekoliko prejasno izražati svoje misli v tej zadevi, so gospodje osnovatelji umeli hitro zapreti usta.

S spodnjega Štajerskega 26. marca. [Izv. dop.] (Slovensko uradovanje na spodnjem slovenskem Štajerskem in slovenski duhovniki.) Ni še tega dolgo, da bi bil moral hoditi s svetilnico Diogena po raznih pisarnah, predno bi bil našel jedno, v kateri bi so bila pisala beseda slovenska. Pri političnih, sodnijskih, finančnih, davkarskih, cerkvenih in šolskih uradih, v odvetniških in notarskih pisarnah, skoro povsod so te sicer poslušali, če si prišel tja in govoril slovenski, pa skoro nikjer se ni pisala niti beseda slovenska.

V teku let se je to spremenilo na boljše; zdi se nahaja marsikatera pisarna, v kateri ne poslušajo samo slovenskih besed, v kateri tudi govore slovenski in pišejo slovenski raznotera pisma, zapisnike i. t. d.

Žalibože pa opazujemo, da se še skoro največ nemškutari, ravno tam, kjer bi bilo tega najmanj pričakovati, da dobivamo ondi največ takih nemških pisem, ki so potem podlaga drugim seveda zopet nemškim. Akoravno je namreč naša duhovščina skoro povsem narodna in jako narodna, prihajajo večinoma iz vseh župnijskih pisarn vsa pisma v jedini nemščini. Če dobijo rojstni, krstni, poročni, mrtvaški list v roke, je navadno vse to nemško, in če pogledaš raznih imen pisavo, je ista navadno nemška. S takimi javnimi pismi v rokah se ni čuditi, če se marsikaj drugega, kar se opira na nje, zopet piše nemški.

Naši duhovni, ki so storili že toliko dobrega za narodno slovensko reč, si bodo stekli mnogo hvale, če nam bodo pisali za naprej razna javna pisma spadajoča v njih delokrog slovenski. V tem oziru smelo posnemajmo Madjare in Hrvate, od katerih dobivamo vsa taka pisma v madjarskem in hrvatskem jeziku. Naj nam bodo za naprej pred očmi znane besede: „kdor zaničuje se sam, podlaga je tujčevi peti“.

Z Notranjskega 24. marca. [Izv. dopis.] Kdor sam ne vidi ter se sam ne osvedoči, kako hudo se godi koroškimi Slovencem v narodnem oziru, ta pač pojma ne more imeti o njih neznosnem stanju. Mi imamo brate na jugu, kateri so mnogo pretrpeti morali pod krutim turškim išesom, ali kar se tiče narodnosti ter maternega jezika, ni se jim storila krivica. V turških šolah, oziroma v šolah, koje so obiskovali turški Slovani, nastavljeni so bili učitelji slovanskega jezika zmožni, kar je čisto naravno ter celo Turku umevno, ali na Koroškem so nastavljeni na šole, koje slovenski otroci obiskujejo taki ljudski učitelji, da niti slovenščine zmožni niso. Kako morejo torej slovenske otroke z uspehom poučevati? Ni li to pravi barbarizem, ako se otrokom jemlje najdražji zaklad, materni jezik, ter se mu siloma uteple tujščina, za katero ni on ni njega starši ne marajo.

Bil sem na Koroškem, na meji nemški, a v čisto slovenski občini. Ne malo sem se čudil, da so vsi z nekim ponosom poudarjali, da so Slovenci. Prepričal sem se tudi, da kljubu vsemu zatiranju, vendar ljubijo svoj materni jezik, katerega sicer lepo ne govore; ker besede močno krajšajo. Ali ta na-

27. marca l. l., ko sem bil tako srečen in poslušal Vaše igranje. Občudoval sem virtuoznost Vašo. Želim le iskreno, da bi vsakdo tako uvidel, kakor jaz. Slišal sem po zimi dokaj koncertov, a Vaš napravl mi je najboljši utis.

V četrtek, 22. t. m. pa priredil je bil Fišer zopet svoj koncert v dvorani „društva glasbenih prijateljev“. Slavnemu svojemu imenu dodal je nov blesek.

Dvorana je bila polna odličnega občinstva.

Igral je „Stein-ov koncert za kontrabas“, Bottesinijev Tarantella“ in svojo skladbo „fantazijo Faust“ v kateri je zlasti pokazal čudapolno svojo tehniko. Burni ploski, kateri so se le poglobili, ako je virtuos še ponavljal, dokazali so, kako silno moč ima igranje njegovo.

Največi virtuos na kontrabasu je bil dosedaj slavni Bottesini. Veščaki stavljajo Fišerja z onim v vrsto, trdeči celo, da ga naš rojak v tem prekosi, da ne igra, kakor oni na majhnem koncertnem kontrabasu, temveč na godalu normalne velikosti. Igranje Fišerjevo je, kakor pravi po pravici kritika, neverjetljivo, basensko. Najostrejši kritiki hvalé zlasti krasne glase, polno doneče, katere izvabi

paka, bi se dala kmalu popraviti, ako bi se mladina v šolah pravilno poučevala. Sešel sem se z učiteljem, mej razgovorom opazil sem takoj, da gospodu, kateri se je za dokaj modrega štel, ne bije srce za svoj mili narod, bil je namreč Slovenec, slovenščino je tako lomil in kvaril, da je bilo joj; pravo regimentsšpraho je žlobudral, a najraje je pa po nemščini segal. Vprašal sem ga, je li naročen na kak slovenski časopis, a dobil za odgovor, da ne in zakaj da ne, čujte! ker on nove slovenščine, kakeršno izdelujejo v Ljubljani ne razumi. Začuden ga nadalje vprašam, kako da podučuje deco v šoli, katera je zgolj slovenskega rodu. In kaj mi na to odvrne? Tu so sami Bindišerji, kateri slovenskega ne umejo. Pri njih je le nemški pouk, kar odločno zahtevajo in to po pravici njih predpostavljani. Dovelj! sem si mislil, s takim modrijanom besedovati, zdelo se mi je jedna o delo, kakor zamorca do belega umivati.

Kaj torej koristijo šole koroškim Slovencem? Nič! Da celo v škodo so jim, ker dera krati dragi čas, brez vsake hasni.

Učilnice torej, kakeršne so v slovenskem Koroštanu, niti ministru Gauču ne služijo v čast, še manj pa vladi sami. Mesto, da bi se skrbelo za pravo izobraževanje se pa ravno nasprotno ravna. Nekateri gg. drž. poslanci iz Koroške in od drugod bi radi vse to zakrili, ali resnica se tako hitro zatreti ne da, krivica pa v nebo vpije, da jo morajo čuti i taki, kateri jo neradi.

Proti volji tamošnjih prebivalcev so na slovenskem Koroškem vsi krajevni napisi le nemški. Proti volji dobivajo vsi koroški Slovenci od uradov le zgolj nemške dopise.

V volilne okraje so koroški Slovenci tudi kako umejno razdeljeni, da jim je skoro nemogoče s svojim slovenskim kandidatom prodreti, bodi si že za deželni ali državni zbor. V volitve se utikajo ter agitujejo z vso strastjo celo osebe, koje zavzemajo najodličnejša mesta v deželi, katerim pač ne pristuje, da ljudi na javnih cestah nagovarjajo, koga da naj volijo. Da, celo stare babe povprašujejo, kako da bode ta ali oni učitelj ali kdo drugi volil. Pač čudno svobodo uživajo koroški Slovenci pri volitvah. Tu je vsestranski pritisk, čudo ni torej, da slovenska tretjina prebivalcev nema ni jednega pravega zastopnika v državnem zboru. Zato se jim pa tako slabo godi v narodnih stvareh.

Čudno, da so nekaterim gospodom iz Koroške veliko bolj pri srci nemški prisiljenci v Ljubljanski prisilni delavnici, kakor pa tamošnji deželani in pošteti Slovenci. Čuli smo iz deželnega zbora koroškega taranje in krivično natolcevanje, da se prisiljenci slovené v Ljubljani. Naj bi se oni gospodje potezali za prid in blagor svojih deželanov slovenskega rodu. Pezdir vidijo, kojega niti ni, a bruna v svojem očesu pa ne čutijo. H.

Domače stvari.

— (Iz mestnega zbora Ljubljanskega) izstopijo letos naslednji gg. odborniki: (III. razred) Ivan Hribar, Fran Trtnik, Karol Žagar. (II. razred) Josip Benedikt, Fran Potočnik, Peter Grasselli. (I. razred) Henrik Ničman, dr. Jos. Staré, Josip Tomek, Ivan Velkovich. Vrh tega bode na mesto g. dr. Zarnika in g. Ivana

virtuoz neokretnemu svojemu orodju. Človek včasih ne veruje, da pojo strune na kontrabasu, temveč strunice na goslih, take visoke glase proizvaja slavni naš rojak. Časnik „Deutsche Kunst- und Musikzeitung“ pravi: Le kdor pozna in umeje velikanske težave skladb, ki jih je igral Fišer in trudapolno njih igranje na kontrabasu, le tisti ve oceniti izbornu virtuoznost njegovo in ga more zaslužno slaviti.

Od pastirja in cerkovnika dospel je naš rojak Blaž Fišer do češčenega virtuoza. Pač čudna pot življenja! Mogoče je kaj tacega le človeku, imajočemu nenavadne dari in uzorno pridnost zvezano z neomahljivim pogumom. Venec lavarov si plete; solnce sreče sije naj mu vedno, da bode za trnjevo stezo umetniškega svojega izobraževanja našel zeleno livado, polno krasnih cvetic.

Pri zadnjem koncertu sodeloval je tudi operni pevec Fr. Pogačnik. Očaral je zlasti ta večer krasnim svojim glasom in izbornim petjem zbrano občinstvo. Umel sem gospoda, ki mi je rekel: „človek bi si želel poslušati to petje neprestano.“

Na Dunaji 25. marca 1888.

Gogole, ki sta se odborništvu odpovedala, v tretjem in drugem jeziku voliti še po jednega, vkupe torej 12 odbornikov.

— (Število volilcev Ljubljanskih) se je po novem statutu zelo pomnožilo. V tretjem razredu jih je 947, v drugem 862, v prvem 583, vkupe 2392 volilcev.

— (Imenovanja.) Šolskimi nadzorniki v Istri so imenovani: Za slovanske ljudske šole v Koprskem okraji g. dr. Fran Kos, profesor v Gorici; za italijanske ljudske šole Fran Orbanich; za Volovsko nadučitelj Fran Uršič; za Losinjski okraj Pavi Skopinič, učitelj na vadnici v Kopru; za okraj Puljski Štefan Kriznič, glavni učitelj na učilišču v Kopru; za okraj Pazinski Ivan Kos, profesor na gimnaziji v Pazinu; za Poreč kanonik Pesante, za Rovinj nadučitelj Prodono.

— (Občinski zastop Senožski) izročil je 24. marca t. l. krasno diplomu gospodu okr. glavarju vitezu Schwarzu, kot častnemu občanu.

— (Koroški sodelovalci) knjige „Avstro-ogerska monarhija“ so 25. t. m. v Celovci pod predstvom g. dvornega svetnika Weilena se dogovorili o podobah za oddelek: Koroško: Podobe za slovenske narodne pravljice in pesni bode izdelal g. F. Vesel, bivajoč na akademiji v Monakovem.

— (Plemenita pisava.) Povodom slavnosti Strossmayerjeve pišejo „Freie Stimmen“ mej drugim: „Bischof Strossmayer, der Panslavistenhauptide ist am Sonntag in Diakovar ordentlich angedeutelt worden.“ Oj blaženi nemška kultura!

— (Ljubljansko barje) bilo je od nekaj gordijski voz, katerega so doslej zaman poskušali razplesti veščaki in neveščaki. A našlo je tudi to vprašanje svojega mojstra in sicer v zadnji številki „Ljubacher Wochenblatta.“ Recept, po katerem bi bilo možno osušiti Ljubljansko barje, je jako jednostaven. Le čujte in strmite! Man lässt durch holländische Moorcultivatoren in den Katastralkarten rothe Linien ziehen, die die Entwässerungsanäle vorstellen und überlässt die Durchführung den einheimischen Organen.“ Drage volje priznavamo, da v tako malo besedah, še nismo čitali toliko domišljave abotnosti. „Wochenblattovi“ modrijani izvalili so Kolumbovo jajce, ki pa je pravi kiopotec in tako vnovič potrdili, kako resnične so besede: „Was der Verstand der Verständigen nicht sieht, das übet in Einfalt ein kindlich Gemüth!“

— (Prostovoljna požarna bramba Ljubljanska) napravi na velikonočni ponedeljek z godbo izlet v Spodnjo Šiško, da pozdravi tamošajo novo požarno brambo in praznuje svojega načelnika g. Doberleta god.

— (Osepnice.) V zadnjih 24 urah za osepnici zbolela: 1 ženska. Ozdravele: 3 ženske. Umrli: Nobeden.

— (Iz Rudnika) se nam piše: V 62. štev. z dne 15. t. m. bilo je čitati mej „Domačimi stvarmi“, da so v naš farovž hoteli tatje ulomiti. Stvar se je sedaj pojasnila. Lanski hlapec bil je prišel nazaj in bi bil rad govoril s sestro kuharičino, s katero je menda imel znanje, a je pred strelom moral ubežati. Tatnskega namena pri tem ni bilo nobenege.

— („Angelček“) otrokom učitelj in prijatelj, ki ga izdaje g. Anton Kržič, tiska se baje v 6000 izvodih. Baš došli IV. zvezek odlikuje se, kakor njegovi predniki, po raznovrstni vsebini, mladini ugajajoči. Pisano je vseskozi dobro, oblika je lična, cena (zvezek 12 kr.) pa prav poštena.

— (Toča.) Dne 23. t. m. pobila je okolu Vukovara toča in napravila veliko škodo po vinogradih in poljih. Mej nevihto je gromelo in bliskalo se, kakor po letu.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Celje 28. marca. Notarska komora volila predsednikom Baša, prvokrat Slovenca.

Budimpešta 27. marca. Mesto Tokaj popolnem preplavljeno, 300 hiš se je že podrla. Iz Požuna odpeljali so se danes ženijski vojaki na pomoč.

Pariz 27. marca. General Boulanger po preiskovalnega sveta soglasni sodbi z dekretom predsednika republike, Sadi-Carnota, uradno umirovljen.

Bukurest 27. marca. Današnja seja v zbornici bila jako v harna. Množica hotela si-

loma v zbornico in st. eljala z revolverji. Jeden vratar ubit, straže ranjeni. Vojaki razgnali množico iz zbornice ter napravili red. Na ti-soče ljudij po bližnjih ulicah, kj. r. vlada red.

London 27. marca. Izvestje Reuterjevo iz Zanzibara: Sultan Zanzibarski, vrnivši se iz Maskata, včeraj zvečer umrl.

Bukurest 28. marca. Opozicijski poslanci pripeljali v zbornico drugih ljudij, da bi delali skandale. Iz tolpe, katero so vodili kolovodje, ustrelil nekdo z revolverjem in ubil vratarja na zborničnem pragu. Množico so razgnali, nihče ranjen. Vojaki potegnili orožje. Vsled prvega zasiljanja prijeli in zaprli so poslanca Flevo in Filipesco in več časnika, mej njimi Cretzulesco in Castaforo. Preiskava se nadaljuje.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (192—262)
za vse leto gl. 4.60; za pol leta
gl. 2.30; za četrt leta gl. 1.15.

Listnica uredništva: Gospodom učiteljem kranjskega okraja javljamo na brzojavno vprašanje, da obljubljenega članka še nismo dobili.

Tujci:

27. marca:

Pri **Slonu:** Hiver iz Berlina. — Kopriva z Dunaja. — Holer, Scheming, Marmarosch, Frieb, Sperling, Janosch iz Solnograda. — Košer iz Dobrove. — Masarati iz Trsta. Pri **Malič:** Reikart, Kril, Michel z Dunaja. — Offen iz Ambacha. Pri **avstrijskem cesarju:** Lavtizar iz Kronava. — Kallan iz Trbiža.

Umrli so v Ljubljani:

26. marca: Franca Harbich, mehanika hči, 5 let, Gradišče št. 14, za kozami. — Ema Zwirn, usmiljena se-stra, 28 let, Kravja dolina št. 11, za jetiko. 27. marca: Anton Mlakar, podobar 53 let, Soteska št. 8, za jetiko.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
27. marca	7. zjutraj	726.7 mm.	10.6° C	z. jz.	obl.	1.00 mm.
	2. popol.	726.1 mm.	16.6° C	z. jz.	d. jas.	
	9. zvečer	724.9 mm.	12.8° C	sl. jz.	d. jas.	dežja.

Srednja temperatura 13.3°, za 7.5° nad normalom.

Dunajska borza

dné 28. marca t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	gl. 77.65	—	gl. 77.55
Srebrna renta	79.60	—	79.55
Zlata renta	109.80	—	109.90
5% marčna renta	92.35	—	92.35
Akcije narodne banke	857.—	—	857.—
Kreditne akcije	271.25	—	272.10
London	126.80	—	126.75
Srebro	—	—	—
Napol	10.04	—	10.03
C. kr. cekini	5.98	—	5.98
Nemške marke	62.32 1/2	—	62.30
4% državne srečke iz l. 1854	250 gl. 129	gl. 75	kr
Državne srečke iz l. 1864	100	163	50
Ogerska zlata renta 4%	96	10	10
Ogerska papirna renta 5%	3	40	40
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	—	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gl. 117	50	50
Zemlj. obl. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	127	20	20
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	99	30	30
Kreditne srečke	100 gl. 179	25	25
Radolfove srečke	10	21	25
Akcije anglo-avstr. banke	120	100	50
Tramway-društ. velj. 170 gl. a v.	—	—	—

Umetne

(152—9)

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombo-vanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradskega mostu, v Köhlerjevi hiši, I. nad-stropje.

Elegantne

dežnike in solnčnike

v velikej izberi po čudovito nizkih cenah

priporoča

na Mestnem trgu **L. MIKUSCH,** na Mestnem trgu
št. 15. št. 15.

izdelovatelj dežnikov in solnčnikov.

Dežniki in solnčniki se dobro in po ceni prevlačitijo in popravljajo, naročbe od zunaj na posamezne dežnike in solnčnike se točno proti povzetju izvrše. (205—2)

Prodajalcem na drobno so obširni ceniki na zahtevanje na razpolaganje.

Najboljši in najpripravnější način hranjevanja
je gotovo

zavarovanje življenja.

Zavarovanje življenja koristno je vsakemu, neobhodno po-trebno pa onim, ki imajo skrbeti za rodbino. Naše življenje od-visno je od tolikernih slučajnosti, da ne smemo nikdar puščati iz oči bodočnosti onih, ki so nam dragi in za katere skrbeti smo obvezani. Najboljši pripomoček za to je zavarovanje življenja, katero je urejeno tako, da daje priliko vsakemu udeleževati se njegovih dobrot.

Za nezi aten denar more se zavarovati kapital, ki se izplača po smrti preostalej rodbini, ali dota, ki se izplača otroku, kedar doživi 18., 20. ali 24. leto. Poslednje zavarovanje važno je zato, ker se zavarovana dota izplača tudi tedaj, ko bi oni, ki jo je zavaroval, umrl takoj potem, ko je uplačal prvi obrok, in ker se vsa uplačana premija vrne, ko bi zavarovani otrok umrl pred dogovorjeno starostjo.

More se pa tudi zavarovati kapital, ki se izplača zavarovancu samemu o dogovorjenej starosti (n. pr. v 40., 50. ali 60. letu), ali pa njegovim dedičem, ko bi utegnil umreti prej.

Vse te načine zavarovanja upeljane ima **vzajemno zavarovalna banka „SLAVIJA“** v Pragi, katere prednost je še to, da je pri njej vsak člen brez kacega posebnega priplačila deležen vsega čistega dobička, ki je leta 1887. iznašal 10%, v prejšnjih letih pa tudi že po 20%, 25%, celo 48%.

Konci leta 1886. bilo je pri banki „SLAVIJA“ za življenje zavarovanih 40.497 oseb za 22.835.193 goldinarjev.

Vsa pojasnila daje brezplačno

(233—1)

glavni zastop banke „SLAVIJE“ v Ljubljani,
v lastnej hiši (Gospodske ulice 12).

Najceneje perilo

ima samo

FERD. BILINA & KASCH

v Ljubljani, Židovske ulice št. 1,

Zaloga

pristnega ameriškega nepremočljivega

Hyatt- (Celluloid-) perila,

katero lahko vsak sam osnaži.

Stoječ ovratnik za dame velja	10 kr.
„ dečke in gospode v modernih	
„ fasonih velja	20 „
Zavihan ovratnik v modernej fasoni velja	30 „
Par manšet za dečke v modernej fasoni velja	40 „
„ dame in gospode v vseh modernih	
„ fasonih velja	50 „
Vojaški in duhovniški ovratniki po različnih cenah.	
Kos Hyatt-mila velja	6 „

Svarilo

pred nedavno pojavljajočim se jako dvomljivim ponaredbam našega pristnega ameriškega nepremočljivega

Hyatt-perila,

kajti nimaio pred vsem **lepega svita**, ki je lasten našim izdelkom, ter se zategadel hitro mažejo, nimaio čiste **bele barve** in če se nekaj časa nosijo, postanejo **rumene in trde**.

Priporočamo po **najnižjih cenah** naše **zaklopne gumbe** za ovrat-nike in manšete **najnovejše** in v **največji izbori**.

Ovratniki in manšete iz šifona po **najnovejših fasonih**.

Velika izbor **najnovejših kravat** za gospode iz **svile** po 16 kr. in više.

Igle za kravate, **najnovejše**.
Velika zaloga **najnovejših modnih palic** po 10 kr. in više.